

NYHETSBRIV **INDIEN**

*Utgivet av Indienspecialisten EMPATUM
Engelbrektsgratan 39, 114 32 Stockholm.
Tel 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: <http://www.empatum.se>*

Nr 1 2014

**Utkommer 5 gånger per år
Tjugonde årgången**

Brev från Indien:

VÄRLDENS LIVLIGASTE DEMOKRATI?

I december förra året hölls val bl.a. i delstaterna Rajasthan och Delhi. I båda valen förlorade Kongresspartiet. I Rajasthan kom BJP (Bharata Janata Party) till makten och i Delhi AAP (Aam Admi Party - De Vanliga Människornas Parti). AAP var en aktiviströrelse som uppstod ur Anna Hazares kampanj mot korruption. Antikorruptionskampanjen har varit AAP främsta programpunkt. Partiet är så nytt att man inte riktigt har hunnit formulera någon policy när det gäller ekonomi eller utrikespolitik. AAP regerar nu i Delhi med stöd av ett kraftigt decimerat Kongressparti.

AAP:s ledare är en ungdomlig och livfull man vid namn Arvind Kejriwal. Han ger sig ogenerat och framgångsrikt in i direktsända TV-debatter med politiska motståndare och TV-journalister - något som är relativt nytt bland indiska politiker. De gamla uvarna som Manmohan Singh, L. K. Advani och även Narendra Modi skulle aldrig göra något sådant. Inte ens Rahul Gandhi ställer upp på sådana debatter.

Men efter valsegern och bildandet av regering i Delhi har det inte gått riktigt bra för AAP. Man skulle införa "Janata Durbar", en gammal indisk tradition där folket kan möta sin härskare, två gånger i veckan i Delhi. Tanken var att Kejriwal och den övriga delstatsregeringen skulle ha öppet hus. Men det kom så många människor att oordning uppstod och mötet fick avlysas. Därefter ledde Delhis justitieminister Somnath Bharti en samling partiaktivister som gjorde en raid mot afrikanska gäststudenter. Dessa misstänktes syssla med smuggling av droger och prostitution - en gammal åsikt bland Delhibor. Afrikanerna klagade i domstol över att aktivisterna stormade in i deras bostäder, tvingade dem att visa pass och att lämna urinprov. Det påstods t.o.m. att afrikanska kvinnor tvingades lämna urinprov på gatan, och att aktivisterna hade yttrat sig rasistiskt och nedsättande mot dem.

Eftersom polisen vägrade att delta i aktionen krävde AAP att vissa poliser skulle avsättas, och man höll en sittdemonstration i centrala Delhi (polisen i Delhi lyder under centralregeringen). Allt detta, raiden mot afrikanerna och sittdemonstrationen har lett till negativ publicitet och till ett antal rättsprocesser.

AAP:s främsta väljarbas är stadsbefolkningar, både de fattiga och hela skalan upp till övre medelklassen. Men medelklassen gillar inte ligistfasoner och oordning.

Fram tills valet i Delhi ansågs de nationella valen senare i år stå mellan Kongresspartiet och BJP. Men nu har AAP dykt upp på scenen, och nu beror mycket på vilka andra partier AAP kommer att "stjäla" flest röster ifrån.

BJP under chefsministern i Gujarat, Narendra Modi, har länge varit näringslivets, men även medelklassens, favorit. BJP har betraktats som näringslivsvänligt, effektivt och relativt fritt från korruption. Alla erkänner, även om det i vissa fall sker motvilligt, att Gujarat är en välskött delstat.

Forts. nästa sida

Indiska Oceanens Pärla:

COCHIN

Nyhetsbrevets redaktör har tidigare skrivit om Cochin, ibland kallat Indiska Oceanens Pärla. Cochin har ambitionen att vara en storstad, men klassas fortfarande som en "Tier-II city".

Nu håller man på att bygga en metro, dvs ett tåg som skall gå upphöjt på pelare, i staden. Dessutom skall flygplatsen få en ny terminal för internationell trafik, trots att den befintliga terminalen inte alls är särskilt dålig. Cochin har förvånansvärt bra internationella flygförbindelser, och flera internationella flygbolag (bl.a. Emirates, Qatar Airways, Singapore Airlines) trafikerar staden.

Överhuvudtaget ger Cochin ett rent och modernt intryck. Gatorna är jämna och trafiken acceptabel. Det finns ett antal stora shoppinggallerior (s.k. "malls"). Staden lämpar sig för shopping eftersom de flesta affärer finns på tre gator som ligger på gångavstånd från varandra. Och vill man händelsevis inte gå så finns det gott om autorickshas.

Från Cochin kan man lätt resa till Peryar eller Munnar uppe i bergen, eller till strandhotellen i Marari eller Cherai. Man kan åka båt på kanalerna, både dagbåt och husbåt med övernattnig.

Utlänningar har ofta lite svårt att förstå hur stort Indien är. De vill ofta resa runt i södra Indien - och samtidigt se Taj Mahal. Nu är det ju så att Taj Mahal, som ligger i norra Indien, ligger lika långt från Cochin som Rom ligger från Stockholm! Visst kan man flyga, Delhi - Cochin tar 3 tim 20 min med direktflyg och kostar c:a 1.200 svenska kronor enkel.

HUR INDIEN LADE GRUNDEN TILL DET MODERNA SAMHÄLLET

Indien är planetens största, äldsta och - om man utesluter 19:e och 20:e årtusendet - rikaste civilisation. Den indiska civilisationens inverkan på den moderna världen beror på de många manifestationer av indisk uppfinningsförmåga och det faktum att de indiska språken var så logiska att det uppmuntrade kritiskt tänkande.

Fram till 1700-talet var Indiens rikedom mer än dubbelt så stor som resten av världens tillsammans. Många av grunderna för det moderna samhället - vetenskap, medicin, matematik, metafysik, religion och astronomi - har sitt ursprung i Indien. Vi kan kalla Indien, den mänskliga civilisationens vagga, födelseplatsen för matematik, mor till många språk, mormor till legender och traditioner.

Indierna uppfann nollan och siffersystemet, en av de största innovationerna i historien. Decimalsystemet, värdet av pi, algebra, trigonometri, och många matematiska begrepp var alla födda i Indien. Det största talet grekerna och romarna använde var 10 upphöjt till 6, men långt före 5000 f.Kr. använde indierna tal så stora som 10 upphöjt till 53.

Sushruta var fader till medicinen - den första att uppfinna konsten att utföra operation med narkos. Den första skolan för medicin, Ayurveda, baserades på en systematisk kunskap om vegetabiliska läkemedel och är ett effektivt sätt praktisera även i dag. Detaljerad kunskap om anatomi, embryologi, matsmältning, ämnesomsättning, fysiologi, genetik, immunitet, psykologi och etiologi kan hittas i många forntida indiska texter.

En del av Europas största upptäckter gjordes först i Indien tusentals år tidigare, innan Europa ens existerade. Ett exempel är gravitation (tyngdkraften). Det var inte Isaac Newton, utan en indier vid namn Brahmagupta, som förklarade gravitation, 1000 år före det brittiska imperiet. De forntida indierna hade en djup kunskap om universums ursprung och ålder och om Jorden, omkretsen av jorden och andra pla-

netter. Matematikern Bhaskaracharya beräknade exakt tiden det tar vår planet att kretsa kring solen till 365,258756484 dagar, långt innan västerländska astronomer.

Det indiska systemet för astronomi är det i särklass äldsta. Det var källan från vilken egypterna, greker, romare och judar hämtade sina kunskaper. De beräkningar av stjärnornas rörelser som gjordes av Giovanni Cassini och Tobias Mayer, och som användes fram t.o.m. 1800-talet varierar inte med ens en minut från indiska beräkningar gjorda 4500 år tidigare. Indiska tabeller ger samma årliga variationer av månen som upptäcktes av Tycho Brahe - en variant okänd för skolorna i Alexandria och araberna.

Fyra av världens stora religioner - hinduism, sikhism, buddhism och jainism - har sina ursprung i Indien. Indiens litterära, konstnärliga och filosofiska bidrag till världen är mycket större än någon annan civilisation i historien. Nästan alla religiösa, filosofiska och matematiska teorier som lärdes ut av pythagoréerna var kända i Indien i det sjätte århundradet f.Kr. Indiska filosofer var förebilder för Grekland - till vars verk Platon, Thales och Pythagoras var lärjungar. Prästerna i Egypten och de vise i Grekland hämtade inspiration direkt från Indien. För nästan 2500 år sedan reste Pythagoras från Samos till de indiska Ganges för att lära sig geometri.

Indierna uppfann också yoga - konsten att förena kropp och själ. I dag praktiseras det för sina hälsoeffekter över hela världen. Yoga, kampsport och även buddhismen kom till Kina från Indien. Schack, spelet "snakes and ladders" (ett populärt dataspel idag), högvärdig ståltillverkning, navigationskonsten, spelkort, raketartilleri, nästan varje geometriskt instrument, odling av bomull och jute, gruvsdrift, begreppet bruttonationalprodukt - alla har rötter i Indien.

Moderna indier bör förstå den ursprungliga vetenskapliga kultur deras förfäder utvecklade, bör lära sig att använda modern teknik för att

Forts. från föreg. sida.

Men vad står AAP för, förutom sitt korståg mot korruption? Det ekonomiska programmet är tämligen reaktionärt med åternationaliseringar av industrier, förbud mot utländska investeringar i vissa sektorer (inkl. detaljhandel). Dessutom har man uppmärksammat att maoisten Binayak Sen sitter i partistyrelsen. Å andra sidan har en del kända affärsmän också gått in i partiet. Några av dem har sagt att de ser som sin uppgift att lära AAP ekonomiska elementa.

En sak är dock säker, i Indien precis som i Sverige: det kommer att bli en koalitionsregering. Nyhetsbrevets tips är att koalitionen kommer att ledas av BJP.

Men en intressant sak är att se hur livaktig den indiska demokratin är. Hur många gånger har den inte underkänts och dödförklarats av diverse aktivister och analytiker? Men den misstro mot de etablerade partierna som utan tvekan finns i Indien, och önskan att bli av med korruptionen har plötsligt fått politiskt uttryck och ruskat om de etablerade politikerna. Oavsett hur det går i valet kommer indisk politik aldrig att bli densamma.

visa sina medfödda förmågor, och sträva efter uppfinningar som kommer att hjälpa hela samhället. Och moderna författare kan behöva revidera de vetenskapliga historieböckerna efter samråd med indiska experter.

- **Tejram M. Aminabhavi** i den japanska tidningen Nikkei Sian Review den 22 Januari 2014.

Anmärkning: Artikeln publicerades inför den japanske statsministern Shinzo Abes besök i Indien, där han bl.a. var gäst vid Republic Day (26 Januari). I höstas besökte även den japanske kejsaren Indien. På senare tid har Indien och Japan funnit varandra. Det finns en stor potential för handel och tekniskt utbyte samt ömsesidiga investeringar. Båda länderna är demokratier och har likartade säkerhetspolitiska intressen.

Bokrecension:

SKUGGOR I DJUNGELN

In the Shadows of the State av Alpa Shah. Duke University Press 2010. ISBN 978-0-8223-4765-1.

Detta är en socialantropologisk studie av Mundafolket, gjord i en by i Jharkhand som i boken kallas Tapu. Författaren har bott där åren 2000-2002, 2004 samt 2007-2008. Hon har därefter gjort några korta besök Tapu samt i distriktshuvudorten Bero.

Detta är en annorlunda socialantropologisk - och till viss del även politik - studie. Den är personligt skriven och författaren blir god vän med flera av byborna. Boken innehåller att antal fotografier och målningar (!) gjorda dels av författaren men också av andra som troligen är släkt med henne.

Redaktören fick reda på många intressanta saker om livet bland Mundas. Men två saker frapperade honom extra mycket. I början av boken ägnar författaren ett helt avsnitt åt frågeställningen huruvida en socialantropolog som gör fältarbete bland en stambefolkning, och som upptäcker att den gängse bilden av stambefolkningen såsom varande natur- och miljövänlig, bunden till jorden, klasslös, ursprunglig etc inte stämmer, då skall rapportera detta, eller skall hon underlåta att göra detta eftersom sanningen inte är politiskt korrekt? Efter lite kringelrikande kommer hon fram till att man måste hålla sig till sanningen, även om den är obekvä. Och det gör Alpa Shah också i boken.

Den andra frapperande saken är att "aktivister" som sysslar med stam- och ursprungsbefolkningens rättigheter, spelar en så stor roll i boken. De nämns hela tiden i texten, och man får intrycket av att huvudstaden Ranchi kryllar av dem. Dock är de relativt frånvarande ute i djungeln, eftersom de enligt Shah allihop kommer från den urbana medelklassen och egentligen inte vet så mycket om stambefolkningarna. Hon är rätt kritisk mot dem och deras politiskt korrekta koketterande. Hon ger anti-Narmada-aktivisterna en dräpande kritik, eftersom de, enligt henne, undanhöll lokalbefolkningen information om rättigheter till nytt land och compensation. När sedan kampen förlorades och dammarna

byggdes övergav aktivisterna helt sonika lokalbefolkningen och for därifrån.

I Shahs utvalda by, Tapu, är 20 % av befolkningen ättlingar till f.d. jordägare. De har förlorat det mesta av sin jord, och försörjer sig till stor del på att få kontrakt på statliga utvecklingsprojekt, som t.ex. byggen av vägar, dammar och broar. Ungdomarna har en tendens att vara bättre utbildade än sina föräldrar och att ta arbeten i Ranchi eller andra städer. Jordägarättlingar är "vanliga hinduer", somliga är vegetarianer och dricker inte sprit, åtminstone inte den hembrända sprit som Mundas gör. Givetvis tittar de ner på Mundas och deras "barbariska" dyrkan av andar, alkoholförtäring och allmänna "jangli"-karaktär. "Jangli" betyder jungelaktig d.v.s. ociviliserad. Det närmaste vi kommer i svenskan är kanske "bondläppig".

Mundas utgör de resterande 80 %en av byn. Det är hos dem författaren bor. Under 1900-talet har skogen brett ut sig och kommit alldeles in på byn. Detta gör att vilda elefanter kommer ut ur skogen och anfäller byn. De äter upp skörden och raserar husen. Byborna vill hugga ner skogen och döda elefanterna, men det får de inte för *Forest Department*.

Både forna tiders kristna missionärer som jordägarättlingarna och byråkraterna i Ranchi anser att Mundas måste "civiliseras", d.v.s. de måste överge sin andedyrkan, sluta dricka alkohol (vilket även ingår i en del av deras ceremonier), sluta välja sina ledare medelst ceremonier som hör ihop med andedyrkan. Även maoisterna har samma attityd.

En viktig kategori är vad Shah kallar "den lokala eliten" som till största delen utgöts av jordägarättlingar men även av en och annan munda-familj som kommit sig upp. Denna lokala elit tar hand om alla offentliga utvecklingsarbeten. Alla projekt och förändringar måste gå genom dem, stambefolkningen är misstänksam mot "staten" och vill inte ha med den att göra. Denna misstänksamhet

uppmuntras av eliten. Det intressanta är att maoisterna enligt Shah gör på samma sätt, de verkar genom den lokala eliten och söker deras stöd.

Maoisterna förekommer inte mycket i boken. I distriktet bredvid Tapu är de starka. Så småningom upptäcker Shah att en av hennes informanter och goda vänner har omfattande kontakter med maoisterna. En del inom den lokala eliten och även bland lokalpolitiker, MLA:s och byråkrater har kontakter med maoisterna. Maoiströrelsen är mån om att på det lokala planet framställa sig som mäktig, för att på så sätt kunna sälja beskydd, både mot sig själv men också mot någons motståndare. Ibland levererar man också röster i lokala val. För att upprätthålla bilden av makt genomför man då och då spektakulära aktioner mot politiker, polisstationer, skolor och även mot tåg. På det allindiska och internationella planet förnekar man detta och framställer sig som en rörelse av och för de fattigaste.

Alpa Shah blir inbjuden av maoisterna att besöka dem i det angränsande distriktet, men hon tackar nej, bl.a. av säkerhetsskäl. Senare fick hon veta att när maoisterna fick hennes svar funderade de på att "ta" henne till ett besök, men så skedde aldrig.

Alpa Shahs bok är mycket intressant läsning, den är lättsamt skriven av en person som bemödat sig om att göra genuina efterforskningar om ett ämne där de flesta andra bara nöjer sig med att "tycka".

Anmärkning: Alpa Shah gästade förra året Forum for Asian Studies på Stockholms Universitet. Hennes anförande där omnämns i artikeln "*Demokrati, stat, godsägare och maoister*" i Nyhetsbrev 5/2013.

INDIEN

**historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
livsattityder
etiketsregler
bilder av Indien**

av Indienanalytikern David Ståhl
Häftad, v + 130 sidor med kartor
Stockholm 2006

ISBN 91-631-9522-4

Beställes enklast via AdLibris

En oas i Rajasthans öken.

ROHETGARH

C:a 45 minuters bilresa från Jodhpur, på vägen mot Pali, ligger Rohet, som är någonting mitt emellan mycket liten stad och by (det som på engelska i Indien kallas "township"), med ett palats i mitten. Med våra mått mätt är palatset snarast en stor herrgård. Den kungliga familjen bor kvar i palatset, som i övrigt numera är ombyggt till hotell. Familjen var förr i tiden lydkonungar under maharajan i Jodhpur, med vilken de också är avlägset släkt. Hotellet har 37 rum, matsal, "lobby" och swimmingpool.

Ägarfamiljen sätter sin prägel på hotellet, och man känner sig mer som en gäst till familjen än som en hotellgäst. Ägarfamiljen har kvar sin traditionellt starka ställning i trakten och lokalbefolkningen vänder sig fortfarande till den för att få hjälp med sina problem.

Från Rohet kan man göra både långa och korta utflykter. Ett lämpligt mål för en eftermiddagsutflykt är den närbelägna Bishnoi-byn. Bishnoi-folket är känt för sin vegetarism och ickevåldsfilosofi, och de har bidragit till att förhindra utrotning av olika djurarter. Det var Bishnoi-folket som lärde aktivister över hela världen att "kräma träd". Andra utflyktsmål är det fantastiska sagoslottet Deogarh och Kumbhalgarh Fort, som ligger på en höjd med en "kinesisk mur" runt omgivningen. Man kan gå in i fortet och klättra upp, högst upp är utsikten över landskapet fantastisk. Jodhpur, "the Blue City" är naturligtvis ett tacksamt utflyktsmål med bl.a. ett storslaget palats. Jodhpur är betydligt mer sevärt än det mer välkända och uppreklamerade Jaipur.

Rohetgarh har också hästar, på vilka man kan göra ridutflykter. Det är från Rohet som Empatium Resors hästsafaris utgick på den tiden det begav sig. Men man kan också bara ta en kort ridtur på två timmar eller en halv dag på de fina Sindh- eller Marwari-hästarna.

Rohet är det perfekta stället att vila ut på, man kan helt enkelt bara sitta i den vackra trädgården och titta på blommorna och påfågeln, dricka en kopp te eller kaffe och läsa en god bok. Rekommenderas både för turister men även för dem som arbetar i Indien.

Rohetgarh fick utmärkelsen "Bästa Heritage Hotel" år 2012 av Tripadvisor

<http://www.rohetgarh.com>

Både Rohetgarh och Mihirgarh lämpar sig även för dem som vill stanna en längre tid för att t.ex. skriva. Författaren William Dalrymple har skrivit några av sina böcker på Rohetgarh.

Ytterligare en oas i Rajasthans öken.

MIHIRGARH

Omkring 20 minuters bilresa från Rohetgarh (se artikel härintill) ligger Mihirgarh. Det är ett nybyggt fort i gammal rajasthansk stil. Det färdigställdes år 2009 av ägarfamiljen till Rohetgarh. Det har nio rum i två våningar. Rummen på bottenvåningen har egna simbassänger. För dem som bor på övervåningen finns en stor allmän pool utanför matsalen.

Mihirgarh är ett s.k. boutique-hotell, dvs ett småskaligt hotell, utan reception, och med mycket hög standard. Rummen är stora och har karaktären av sviter, med TV, luftkonditionering och allt. Rummen och de allmänna utrymmena har öppna spisar i den traditionella, lokala stilen, byggda av kvinnor från trakten.

Såväl byggnaden som inredning och möblemang anknyter till lokal stil och består av naturliga material. Fortet har byggts i traditionella, lokala material av lokala hantverkare.

På Mihirgarh erbjuds samma aktiviteter som på Rohetgarh. Det finns ett nybyggt stall och tanken är att de flesta av familjens hästar skall finnas där. Man kan rida mellan Rohetgarh och Mihirgarh på c:a två timmar.

I december 2013 fick Mihirgarh ta emot utmärkelsen "Bästa Boutique Hotell i Världen" vid en ceremoni i London.

BILFLICKOR

Minns ni de s.k. "bilflickorna" ("car girls") från 1950-talets bilutställningar? De försvann på 1960-talet eftersom de inte var politiskt korrekta. Men i Indien lever de kvar. Här "lanserar" Nyhetsbrevets favoritskådespelerska Priyanka Chopra en Landrover under en bilutställning i New Delhi i Januari 2014.

